

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 2: Forslag til lov om ændring af lov om markedsføring. (Gennemførelse af direktivet om urimelig handelspraksis, kontrolundersøgelser m.v.)

Af familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed).

(Fremsat 4/10 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Inger Beinov Støjberg (V):

Her ved førstebehandlingen af L 2, forslag til lov om ændring af lov om markedsføring, er det vigtigt at fastslå, at det drejer sig om implementering af et EF-direktiv om urimelig handelspraksis, som har det mål, at borgere og forbrugere i EU bliver beskyttet mod uhensigtsmæssige markedsføringsmetoder. Der er med andre ord ikke tale om, at vi ændrer de bestemmelser, som et meget flot og bredt flertal i Folketinget vedtog sidste år, da vi gennemførte markedsføringsloven.

L 2 drejer sig om præcisering af generalklausulen om god skik i forhold til markedsføring, som berører forbrugernes økonomiske adfærd, så markedsføringen ikke forringer forbrugernes stilling.

Der indsættes desuden i loven en bestemmelse om Forbrugerombudsmandens mulighed for kontrolundersøgelser.

Efter min vurdering sikrer vi med ændringerne i L 2 af markedsføringsloven, som jo er en af hjørnestenene for de erhvervsdrivende, der handler på markederne, at markedsføringsloven nu er fremtidssikret til de udfordringer, der måtte komme fremadrettet.

Venstre støtter lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Nu var det godt at høre, at ordføreren forholder sig til generalklausulen i § 1.

Men jeg kunne godt tænke mig, at vi måske også kunne forholde os til den sanktionerbare pendant i § 3. Der vil jeg gerne høre, om ikke ordføreren er enig i, at § 3, som jo jf. § 30 er sanktionbar ved bøde, er noget mere central end § 1, og om hun ikke er bekymret over den forringelse, der ligger i beskyttelsesniveauet i kraft af

det her totalharmoniserede direktiv, som EU kommer med.

(Kort bemærkning).

Inger Beinov Støjberg (V):

Jeg vil gerne sige til hr. Morten Messerschmidt: Jeg ser det udelukkende som noget utrolig godt, at man harmoniserer på det her felt, så det er alle borgere i EU, der nyder godt af det.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Det er også fint, men det var sådan set ikke det, jeg spurgte om. Nej, jeg spørger til § 3, hvor den gældende formulering i dag er, at hvis man foretager sig noget, som kan påvirke efterspørgslen i negativ retning – at man lyver eller siger noget, der i hvert fald er på kant med sandheden – skal man kun påvirke efterspørgslen for at være ude i en § 3-situation.

Med den nye vedtagelse skal man mærkbart forvride markedet. Der skal meget mere til mærkbart at forvride markedet, end der skal til blot at påvirke efterspørgslen. Er ordføreren ikke enig i det?

(Kort bemærkning).

Inger Beinov Støjberg (V):

Jeg tror, at det er et af de spørgsmål, som vi må have diskuteret i udvalgsbehandlingen. For umiddelbart ser jeg ikke det her som noget negativt.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Det her vedrører noget, der ligger ud over direktivet, for det er sådan, at i høringssvarene har bl.a. Dansk Rejsebureauforening kritiseret om ikke forslaget så i hvert fald markedsføringsloven for, at Forbrugerombudsmanden ikke har ressourcer nok til at forfølge overtrædelser af markedsføringsloven.

Jeg vil spørge, om den kritik fra Dansk Rejsebureauforening giver Venstres ordfører anledning til her i de igangværende finanslovforhandlinger at få afsat yderligere midler til Forbrugerombudsmanden, så vi kan få rettet op på den kritik.

Kl. 15.20

(Kort bemærkning).

Inger Beinov Støjberg (V):

Nu må man sådan umiddelbart sige til fru Elisabeth Geday, at det jo ligger en smule uden for

lovforslaget, hvilke diskussioner og forhandlinger der pågår i forbindelse med finansloven. Men mit umiddelbare indtryk er ikke, at Forbrugerombudsmanden mangler ressourcer.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Der kan man jo så konstatere, at det er der i hvert fald en brancheorganisation som i sit høringssvar til lige præcis det her lovforslag fremhæver som værende et ganske væsentligt problem – altså at der ikke er penge nok til at håndhæve markedsføringsloven. Da det her lovforslag omhandler en ændring af markedsføringsloven, kan man vel ikke sige andet, end at det er et relevant spørgsmål at inddrage i forhandlingerne om markedsføringsloven. Så derfor synes jeg egentlig, at det må være rimeligt nok at afkræve Venstre et svar på, om man i forbindelse med den her lovgivning og i de igangværende finanslovsforhandlinger vil være positivt indstillet over for at styrke Forbrugerombudsmandens mulighed for at håndhæve markedsføringsloven.

(Kort bemærkning).

Inger Beinov Støjberg (V):

For det første vil jeg gerne sige til fru Geday, at jeg jo allerede har nævnt, at jeg ikke ser, at Forbrugerombudsmanden mangler ressourcer. For det andet er det jo altså ikke en finanslovdebat, vi er i gang med her, men en debat om markedsføringsloven. Så nej, vil jeg sige til fru Geday, jeg ser ikke umiddelbart, at Forbrugerombudsmanden mangler ressourcer.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg forstår ganske simpelt ikke, hvorfor det er en god idé med en totalharmonisering på det her område. Jeg går ud fra, at når man fremsætter det her forslag, er det, fordi man har et ønske om i et eller andet omfang at beskytte forbrugerne. Og så er det, jeg ikke begriber, hvorfor en totalharmonisering er en god idé, for det betyder jo, at hvis et eller andet land får en genial idé til, hvordan man kan beskytte forbrugerne, må det kun gennemføre den, ifald samtlige EU-lande er enige – der er altså ikke nogen tilladelse til at gå foran. Er det ikke en lidt underlig måde at ønske forbrugerne det godt på?

(Kort bemærkning).

Inger Beinov Støjberg (V):

Der er jo tydeligvis stor forskel på, hvordan fru Rosenkrantz-Theil og fru Rosenkrantz-Theils parti ser på EU, og hvordan vi i Venstre ser på EU. Jeg synes, at det, at vi får fælles regler for markedsføring, er utrolig godt. Jeg synes, det er utrolig stærkt også at kunne bruge EU til at beskytte forbrugerne på europæisk plan.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg ville være rigtig glad, hvis fru Støjberg ville være sød at svare på det konkrete spørgsmål og ikke begynde at tale om et eller andet principielt om EU. Det er ikke det, der er på dagsordenen nu. Vi står med et konkret lovforslag om markedsføring, hvor der inden for de første ti linjer står, at der er tale om en totalharmonisering, og det er det spørgsmål, jeg godt kunne tænke mig at drøfte i salen i dag.

Det, jeg spørger om, er: Hvorfor er en totalharmonisering en fordel for forbrugerne? Hvorfor ikke i stedet lave fælles minimumsstandarder i EU, sådan at det enkelte land, hvis det fik en genial idé til, hvordan man kunne gennemføre forbrugerbeskyttelse, kunne gå foran?

Jeg synes, at fru Støjberg skal forholde sig til den konkrete lovgivning, vi behandler, og henvælge større EU-debatter til en eventuel forespørgsel i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Inger Beinov Støjberg (V):

Det er nu ofte sådan, at når fru Rosenkrantz-Theil roder sig ud i debatter om EU, bliver det vældig teoretisk og vældig overordnet. Så derfor tillader jeg mig naturligvis også at svare ret overordnet, at jeg ser det som en stor fordel, at vi hermed også beskytter forbrugerne på europæisk plan.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg siger tak til ordføreren og beder den næste ordfører, fru Karen Hækkerup, komme på talerstolen.

Karen Hækkerup (S):

Vi er jo i Danmark rimelig godt vant med det niveau af forbrugerbeskyttelse, vi har. Jovist, ting kan altid forbedres, og eksempelvis ville Socialdemokraterne jo utrolig gerne beskytte børn og unge meget bedre, end man gør det i dag, og også beskytte dem mod eksempelvis reklamer,

der reklamerer for slik og fastfood. Men overordnet set har vi i Danmark en utrolig fornuftig forbrugerbeskyttelse, som der i Folketinget er bred enighed om at vi gerne vil have.

Nu er resten af EU på vej med, og det direktiv, som Parlamentet vedtog i 2005 om fælles regler mod urimelig handelspraksis, betyder, at det nu bliver ulovligt for alle virksomheder i EU at benytte former for markedsføring, som kan virke vildledende på forbrugerne. F.eks. bliver det nu forbudt for en virksomhed at reklamere med, at et produkt er gratis, hvis forbrugeren selv skal betale for forsendelsesomkostningerne osv., og det bliver forbudt at skrive, at et produkt kan helbrede diverse sygdomme, hvis det ikke bevisligt er tilfældet.

Kl. 15.25

I Danmark betyder det nye EF-direktiv ifølge Forbrugerombudsmandens høringsvar ikke nogen væsentlig ændring i praksis i forhold til den nuværende udformning af markedsføringsloven.

Der er dog lidt et slør over visse elementer, som jeg glæder mig til at få løftet i udvalgsarbejdet. Bl.a. hæfter jeg mig ved, at Forbrugerrådet bekymrer sig med hensyn til markedsføringslovens § 4 om reklameidentifikation, som handler om unøjagtigheder i forbindelse med produktplacering.

Vi Socialdemokrater har altid kæmpet indædt mod alle former for produktplacering og mener derfor, at uklarhederne med hensyn til produktplacering med fordel kan diskuteres i forbindelse med det her lovforslag. Konkret er problemet, at den specielle tv-radio-lov, der forbyder produktplacering, ikke er i overensstemmelse med bemærkningerne til lovens § 4. Socialdemokraterne mener ikke, at Danmark skal gå forud for andre EU-lande, når det gælder skjult reklame, og åbne for produktplacering på et tidspunkt, hvor vi ikke kender resultatet af tv uden grænser-direktivt.

Med disse ord kan Socialdemokraterne støtte lovforslaget. Vi håber derudover, at udvalgsarbejdet kan føre til, at vi får fjernet de bemærkninger til markedsføringsloven, som i dag er i strid med tv-radio-loven.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er der lige nogle spørgsmål, og det første kommer fra hr. Morten Messerschmidt.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Se, nu er vi jo mange, der i hvert fald fra sidste samling har en klar erindring om fru Hækkerups stærke engagement i forbrugersikkerheden, og det bifalder jeg og mit parti på enhver måde. Men derfor undrer det mig også lidt, at ordføreren i sin tale, hvor hun i øvrigt på en, synes jeg, rigtig god måde gennemgår en lang række af paragrafferne, ikke falder over § 3, for der er jo helt klart tale om en forringelse af forbrugersikkerheden i § 3. Derimod taler ordføreren om § 1, men der må jeg altså henvise til, at § 1 ikke er strafhemlet. Man kan ikke straffes for at overtræde § 1, men man kan straffes for at overtræde § 3.

Derfor vil jeg spørge den socialdemokratiske ordfører, om ikke ordføreren er enig i, at det da er et problem, at EU via et totalharmoniseringsdirektiv tvinger os til at have en ringere forbrugerbeskyttelse i den paragraf, som rent faktisk er den, der kan føre til straf for dem, der nu forbryder sig imod den.

(Kort bemærkning).

Karen Hækkerup (S):

Jeg vil da gerne takke for komplimenterne for mit engagement i forbrugerpolitikken. Jeg gør, hvad jeg kan for at højne den debat – også her i salen.

Jeg vil også gerne takke for belæringen fra hr. Morten Messerschmidt om paragraffernes indbyrdes rytteri i forhold til hinanden.

Til det sidste spørgsmål vil jeg bare svare, at når Forbrugerombudsmanden siger, at det, vi vedtager nu, ikke har nogen væsentlige konsekvenser, er jeg sådan set tilfreds med at kunne gengive det svar.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg kan så takke for ordførerens venlige ord. Men jeg vil alligevel gerne spørge, om ikke ordføreren, hvis hun et øjeblik kunne løsrive sig fra, hvad andre folk har sagt, kunne forholde sig til, hvad hun selv måtte mene om, at man altså går fra, at noget skal være påvirkende – at det skal påvirke efterspørgslen – til, at en handling med det nye direktiv mærkbart skal forvride efterspørgslen. Er det ikke rigtigt, at der ligger en ret markant forskel i, om man bare påvirker efterspørgslen, som i dag er strafbart, eller om man fremover mærkbart skal forvride markedet? Der er da en klar forskel.

Derfor vil jeg gerne spørge, om ikke ordføreren som en glødende socialdemokrat med et hjerte, der banker for forbrugerpolitikken, kan se et problem i det her. Kan ordføreren ikke godt se, at det her altså er et problem, på trods af at man er EU-dogmatisk – det ved jeg godt – og accepterer, hvad der kommer fra Bruxelles, og kan ordføreren ikke bare anerkende, at der altså er et område her, hvor EU, i kraft af at der anvendes totalharmonisering, forringer de danske forbrugersikkerhedsregler?

(Kort bemærkning).

Karen Hækkerup (S):

Jeg synes, det er en utrolig spændende diskussion, som hr. Morten Messerschmidt rejser om detaljer i forbindelse med de forskellige paragrafer og detaljeringsgraden med hensyn til, hvor meget den økonomiske efterspørgsel skal påvirkes. Jeg vil nu alligevel bare sige, at jeg føler mig godt tilfreds med de høringsvar, som er kommet ind både fra Forbrugerrådet, fra Forbrugerombudsmanden og fra andre, som ikke nævner, at det her skulle være noget stort problem.

Så er jeg sikker på, at det i øvrigt nok også skal blive løst, selv om man selvfølgelig altid kan finde et hår i suppen eller diskutere interessante problemstillinger i kaffeklubber eller andre steder, hvis man skulle have lyst til det. Jeg vil sige, at jeg føler mig godt dækket ind af de høringsvar, der er.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Her har vi så nok snarere at gøre med en hel partyk i suppen, så jeg håber, at fru Hækkerup vil være i stand til at svare lidt bedre end Venstres ordfører gjorde; det plejer Socialdemokratiet at have væsentlig større chancer for. Så nu vil jeg stille spørgsmålet en gang til:

Hvis man nu har det ønske, at man gerne vil beskytte forbrugerne, hvorfor i alverden laver man så en totalharmonisering? Man kunne jo tage det udgangspunkt, at man lavede fælles minimumsregler i EU for at sikre, at der var et fælles bundniveau, og dermed tillod de enkelte medlemslande, hvis de fik geniale ideer til forbrugerbeskyttelse, at gå foran. Hvorfor denne totalharmonisering?

(Kort bemærkning).

Karen Hækkerup (S):

Jeg synes egentlig, der er et udmærket svar på det meget gode spørgsmål, som fru Pernille Ro-

senkrantz-Theil stiller: Kan man ikke gøre noget, hvor Danmark kan gå foran? Det er jo noget, som man vel alle dage ville synes kunne være en god ting. Er der forslag til, hvordan man kan gøre det endnu bedre, hvorfor skal det så være sådan, at der er nogle andre, der skal bestemme, at det må man ikke?

Kl. 15.30

Men jeg synes altså, man skal hæfte sig ved, at der stadig er mulighed for, at vi med vores almindelige markedsføringslov kan regulere nogle mekanismer, som ikke er omfattet af direktivet. Når vi stadig har den mulighed for at gøre tingene bedre, er jeg sådan set godt tilfredsstillt.

Jeg hæfter mig ved, at når direktivet er blevet ratificeret i både Danmark og de andre europæiske lande, vil utrolig mange millioner europæere få en utrolig meget bedre forbrugersikkerhed, og jeg synes faktisk ikke, at der går noget tabt for os, for vi har stadig mulighed for at gøre tingene endnu bedre, når vi bare sørger for at regulere noget efter den almindelige markedsføringslov.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil endnu en gang.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Tak for et væsentlig bedre svar end det første, jeg fik fra Venstres ordfører, men vi når stadig ikke helt ind til sagens kerne.

Jeg vil gerne bede fru Hækkerup bekræfte, at lovgivningsmæssigt er det helt klart muligt at lægge en minimumsstandard i EU-sammenhæng, altså tillade landene at gå foran, og at det vil sige, at der absolut ikke er nogen grund til at lave en totalharmonisering. Vi ville kunne sikre, at standarden blev rigtig høj i alle EU-lande, og alligevel tillade nogle at gå foran. Det er det ene, jeg gerne vil bede om at få en bekræftelse på.

Det andet er, at det da er fuldstændig rigtigt, at vi kan ændre alle mulige andre love. Jeg mener ikke, der er noget i det her direktiv, der forhindrer os i at forandre på børneinstitutionsrådet eller på skoleområdet i Danmark, men jeg vil bare bede om at få en bekræftelse på, at inden for direktivets område og inden for lovgivningens område kan vi ikke forandre noget. Det er rigtigt, at vi kan det på alt muligt rundtom, også på forbrugerområdet, men ikke inden for det her givne område, og det er det, jeg opfatter som

problematiske, fordi jeg mener, at vi burde kunne gå foran.

(Kort bemærkning).

Karen Hækkerup (S):

Jeg tror, at både Dansk Folkeparti og til dels Enhedslisten ser lidt spøgelse i denne sag, for der er stadig mulighed for, at vi kan gøre det bedre. Det er kun, hvis den økonomiske efterspørgsel bliver påvirket, og hvis det i øvrigt er noget, der er reguleret inden for direktivet, at vi får begrænset muligheden for at kunne gøre noget bedre.

Så kan man sige: Skulle vi så ikke have valgt at sige, at vi har fælles minimumsstandarder, og så kan man ellers køre derudad for sig selv? Jo, det kunne vi sådan set fint have gjort, og det ville jeg også have syntes var fornuftigt. Men nu står vi bare med en sag, hvor vi skal implementere et direktiv, som altså er vedtaget i Europa-Parlamentet – et direktiv, som de, der har forståelse på det, smagsdommere og eksperter og de mange andre, som ellers ikke plejer at bryde sig om det, har sagt ikke har nogen negativ indflydelse på markedsføringsloven eller på forbrugerpolitikken i Danmark.

For mig at se er der derfor ikke nogen grund til at være påpasselig over for det. Jeg synes tværtimod, det gavner en masse forbrugere i Europa, og alle de mange parykker i suppen kan jeg ikke rigtig finde. Jeg synes ikke, de er der, og jeg er sikker på, at problemerne kan blive løst, fordi man stadig kan gå foran. Det er stadig Danmark selv, der vurderer, hvad god skik er, hvad god etik er, og hvad vi vil stille af krav, det er ikke det direktiv.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål, og det bliver dermed fru Mia Falkenberg som ordfører.

Mia Falkenberg (DF):

Dansk Folkeparti er rimelig skeptisk over for forslaget fra EU. Man taler godt nok om at styrke forbrugernes sikkerhed mod urimelige markedsføringsmetoder, men denne forbedring kan være svær at gennemskue. Man går fra i dag at have forbud mod en påvirkende efterspørgsel, mens EU's forslag taler om, at der skal være en mærkbar forvriddning, før der handles over for det.

Man vil indføre en såkaldt købsoplysning, hvor den erhvervsdrivende skal give visse oplysninger i forbindelse med et køb, bl.a. om varens eller tjenesteydelsens indhold, den erhvervsdrivendes navn og adresse og vedrørende betaling, levering og gennemførelse af aftale i det tilfælde, at der afviges fra branchens sædvanlige metoder. Det samme gælder for den erhvervsdrivendes fremgangsmåde i forbindelse med klagesagsbehandling, oplysning om fortrydelsesret, afbestillingsret eller returret, hvis forbrugeren har en sådan ret, og derudover skal prisen inklusive afgifter oplyses. Desuden skal det nævnes, at med dette direktiv vil Forbrugerombudsmanden få adgang til at udføre en række kontroller i forbindelse med klagesager, hvis mindre tiltag ikke er tilstrækkelige.

Der er nogle gode elementer i direktivet, og jeg håber da også inderligt, at det ikke er med til at nedgradere forbrugernes sikkerhed. Grunden til Dansk Folkepartis skepsis er, at vi har set, hvordan bl.a. produktansvarsdirektivet har forringet forbrugernes sikkerhed i forbindelse med køb.

Vi har betænkeligheder ved at godkende forslaget, men vi håber at få spørgsmålene afdækket i udvalgsarbejdet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja tak. Der er ikke nogen spørgsmål, ser det ud til, så det bliver hr. Per Ørum Jørgensen som ordfører.

Kl. 15.35

Per Ørum Jørgensen (KF):

Dette lovforslag sikrer en harmonisering af reglerne i EU om markedsføring over for forbrugere, altså et spørgsmål, der vedrører forbrugernes økonomiske interesser.

Rent praktisk er der tale om en præcisering af generalklausulen om god skik i forbindelse med markedsføring, som berører forbrugernes økonomiske adfærd, og da handel er grænseoverskridende, ikke mindst takket være internettet, ser vi fra De Konservatives side positivt på indførelsen af dette direktiv. Desuden har jeg hæftet mig ved, at Forbrugerombudsmanden, der i praksis skal udføre direktivets intentioner, ikke finder, at lovforslaget indeholder realitetsændringer af de gældende bestemmelser i markedsføringsloven.

På den baggrund kan vi fra Konservatives side kun støtte lovforslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja tak. Der ser heller ikke ud til at være spørgsmål her, så det må have været meget fyldestgørende.

Fru Elisabeth Geday som ordfører.

Elisabeth Geday (RV):

Vi har en rigtig god markedsføringslov i Danmark, og den største udfordring, vi står over for, er at få loven overholdt. Vi står dels over for danske virksomheder, som enten ikke rigtig vil forstå eller ikke rigtig forstår, hvordan loven skal efterleves, dels over for den situation, at en masse markedsføring kommer til os udefra, altså fra de andre EU-lande via internettet eller via tv-mediet.

Når det gælder den første udfordring med de danske virksomheder, synes jeg, det ville være på sin plads at gøre det, som Danmarks Rejsebureau Forening jo har efterspurgt i sit høringssvar til det lovforslag, vi nu behandler, nemlig at styrke Forbrugerombudsmanden. Hvis det stod til mig, skulle han have nogle flere muskler, nogle flere penge at gøre godt med og noget mere mandskab, når det gælder børn og unge, men også helt generelt for at kunne håndhæve markedsføringsloven i Danmark.

Når det gælder den anden udfordring, nemlig den markedsføring, der kommer til os fra et andet EU-land, står vi jo i den situation, at det er en fordel at få en europæisk lovgivning, som klargør, hvad det er for nogle regler, der gælder for markedsføring i EU. Her har vi lige præcis et EF-direktiv, som fastlægger det, og det ligger nu foran os og vil forhåbentlig blive vedtaget, også med radikal støtte. Derudover kunne vi godt tænke os, at man på EU-niveau fik oprettet en EU-forbrugerombudsmandsinstitution, så man også i EU-øjemed kunne håndhæve en høj forbrugerprofil.

Som sagt mener jeg, at den primære fordel ved direktivet her er, at vi får nogle fælles regler for god markedsføringsadfærd på EU-plan til fordel for de danske forbrugere.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Mit spørgsmål overrasker nok ikke.

Jeg kunne forstå, at Socialdemokraterne går ind for minimumsstandarder på forbrugerområdet inden for EU-systemet. Det synes jeg faktisk er en interessant indrømmelse at få her i Folketingssalen i dag, så jeg kunne godt tænke mig at spørge Det Radikale Venstre, om det er sådan, at

Det Radikale Venstre også går ind for minimumsstandarder på forbrugerområdet i EU-sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg skal lige starte med at sige, at jeg jo ikke er jurist, så derfor vil jeg ikke helt kunne redegøre for, om det er en fordel af have en forordning eller et minimumsdirektiv eller et maksimums-direktiv.

Det, jeg ser som fordelene ved direktivet her, er, at vi får fælles høje regler for, hvilken slags markedsføring man må føre, altså hvad der er lovlig markedsføring i EU. Jeg forstår det sådan, at de jurister, der har læst det igennem, siger, at vi kan opretholde det danske beskyttelsesniveau. Jeg har været med til at lave den danske markedsføringslov, og den er jeg rigtig godt tilfreds med, så hvis det er det niveau, der bliver overført til EU-plan, kan jeg ikke sige andet, end at jeg er rigtig godt tilfreds.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jamen det er da fint, at ordføreren er glad for en lov, hun selv har været med til at lave. Det ville også overraske mig andet.

Jeg kunne godt tænke mig at få at vide, om Det Radikale Venstre synes, det er en god idé, at man fraskriver sig muligheden for at udvide forbrugerbeskyttelsesniveauet i Danmark, hvis man får en genial idé i morgen, fordi det ikke er tilladt på grund af EU. Er det en hensigtsmæssig eller uhensigtsmæssig måde at gøre tingene på? Det er ikke en diskussion om, hvorvidt vi skal have fælles høje standarder i EU – det synes jeg vi skal, det synes jeg er en fantastisk god idé – det, der er spørgsmålet, er: Er der nogle, der gerne må have et endnu højere niveau end det høje niveau, vi er enige om at vi gerne vil have? Det er det, der er spørgsmålet.

Kl. 15.40

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jamen der er ikke noget i det her direktiv, der hindrer os i at have højere danske regler, f.eks. om, hvilken type markedsføring man må anvende over for børn og unge, altså om man må markedsføre slik og usunde fødevarer, eller om man må lave reklamer, som indeholder et element af sexchikane eller på anden måde er utilbørlige.

Der er ikke noget i direktivet – det har vi fagfolkene ord for i høringssvarene – som forhindrer, at vi kan opretholde de høje danske standarder. Hvis det havde været tilfældet, går jeg ud fra, at f.eks. Forbrugerrådet havde råbt vagt i gevær i sit høringssvar, men det er jo slet ikke tilfældet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører bliver hr. Poul Henrik Hedeboe.

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Lovforslaget om ændring af markedsføringsloven, L 2, indfører et EF-direktiv i dansk lovgivning.

Jeg kan tilslutte mig tidligere ordførere, som har sagt, at vi har en udmærket markedsføringslov i Danmark. Jeg har også bidt mærke i, at fagfolkene har sagt, at så vidt de kan se, sker der ikke nogen ændringer ved, at direktivet indføres. Der er en 6-års-implementeringsfase, hvor der godt kan være højere standarder, sådan som jeg læser lovforslaget, og der bliver også åbnet for, at den periode kan forlænges, hvis der efter implementeringen f.eks. er usikkerhed om, hvorvidt direktivet kan rokke ved nogle anderledes danske standarder. Det er rimelig betryggende.

Sådan som vi ser det, ligger det også i forslaget, at det måske er i underkanten af de danske og nordiske regler, men i overkanten af de europæiske, så vi får hævet det europæiske niveau. Vi kommer i en situation, hvor der bliver mere handel over grænserne, og derfor er det vigtigt at få hævet niveauet derude.

Vi vil stadig have mulighed for at gøre nogle specielle danske tiltag, hvis vi får nogle ideer, som er meget relevante. Vi skal bare sørge for ikke at komme for meget i konflikt med tekniske handelshindringer. Men der kan altid være nogle almene forhold, som kan være løftestang i arbejdet på at gå foran, selv om vi har et direktiv på området.

Jeg kan tilslutte mig, at når vi snakker markedsføringslov, vil det være interessant at kigge på § 4. Jeg har også bemærket, at Forbrugerrådet har hæftet sig ved den og har sagt, at der faktisk er nogle uklare ting angående skjulte reklamer. Nu kan de ligge i rulleteksterne, som er et meget usynligt sted, så her er der et område, som det ville være interessant at tage op. En anden ting er, om Forbrugerombudsmanden har midler nok til at løfte opgaven, og det synes jeg altid

kan diskuteres, når vi taler om et lovforslag som dette.

SF går med i arbejdet. Vi er positivt indstillet, men vil godt have de sidste krøller, som jeg lige har nævnt, med.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Så er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil som ordfører.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Der rejser sig i hvert fald ét spørgsmål, når man læser dette lovforslag, og det er: Hvorfor i alverden skal vi overhovedet bruge tid på det her i Folketingssalen?

Hvis man citerer fra Forbrugerrådets høringssvar, siger de, at det generelt er positivt, at den eksisterende markedsføringslov i store træk kan bevares, og at de få nye tilføjelser fra direktivet ikke ændrer ved de eksisterende regler. Jamen hvorfor i alverden skal vi så bruge vores tid hernede i Folketingssalen, hvis det er sådan, at der ikke er nogen forandringer? Det synes jeg godt nok er et rimelig organiseret spild af tid, så det første spørgsmål er: Hvad laver vi overhovedet her?

Men når vi nu alligevel er her, kan vi godt beskæftige os lidt med den lovgivning, som blev vedtaget sidste efterår, for det er jo sådan set den, vi behandler, eftersom der ikke sker nogen forandringer med det, vi beskæftiger os med her.

Kl. 15.45

Dengang var det, som det er i dag: Enhedslisten er modstander af den gældende markedsføringslov. Vi stemte nej i forbindelse med vedtagelsen af den. Vi har godt nok haft tre behandlinger af den, men nu prøver vi altså tre mere. Grunden til, at vi på det tidspunkt var imod og stadig er imod, er, at vi ikke mener, det skal være sådan, at forbrugerne skal kunne lokkes med gratis varer, og at vi mener, at lovgivningen er for slap, når det gælder om at beskytte børn og unge mod forkert markedsføring. Det var årsagerne dengang, og det er årsagerne i dag.

Jeg har nogle gange stillet nogle spørgsmål om social harmonisering, fordi det ligesom er det, der er til diskussion. Når vi overhovedet spilder vores egen og hinandens tid hernede, er det vel, fordi der er kommet et direktiv om, at nu skal vi forandre ordlyden, så det hele stemmer overens. Det er fuldstændig fjollet, at tingene ikke bare kan få lov at stå, som de gør, så vi slipper for at spilde hinandens tid.

Denne totalharmonisering er ikke noget nyt, men ikke desto mindre noget, som jeg synes vi skal bruge lidt tid på at diskutere. Jeg synes nemlig, vi her har et rigtig godt eksempel på, hvorfor det er noget fjollereri. Det er det simpelt hen, fordi jeg kan lytte mig frem til, at vi alle sammen her i Folketingssalen har et ønske om at beskytte forbrugerne. Så langt så godt, men hvorfor i alverden så lave en totalharmonisering? Jeg synes, det er fantastisk.

Vi får nogle regler, som hæver bundgrænsen så højt som overhovedet muligt i EU-landene, og det er rigtig godt. Lad os endelig få nogle minimumsstandarder, der gør, at der ikke er dårlig forbrugerbeskyttelse eller noget, der ligner det, nogen andre steder heller. Det er rigtig godt. Men der er stadig ikke nogen, der har kunnet svare mig på, hvad det er, der er så forkert ved at skulle kunne gå foran.

Lad os forestille os den situation, at vi her i Danmark, eller at de i Tyskland eller Italien eller et tredje sted fik en rigtig, rigtig genial idé til, hvordan man kan beskytte forbrugerne. Så har den givne regering, f.eks. Italiens, bare det store problem, at den ikke kan overbevise resten af Europas regeringer om det, og resultatet er, at Italien ikke må forandre sin egen lovgivning og gennemføre den geniale idé, så vi andre kan blive oplyst ved det praktiske eksempel, som Italien har gennemført. Det synes jeg virker fuldstændig fjollet, og jeg håber, ministeren kan svare på, hvorfor vi skal have en totalharmonisering i stedet for at lave nogle minimumsstandarder, der selvfølgelig skal være rigtig, rigtig høje, så forbrugerne får det bedst mulige beskyttelsesniveau, når det gælder markedsføring. Det håber jeg at ministeren vil komme op og svare på.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg har bare lyst til at teste Enhedslistens jordforbindelse, og jeg skal bare lige fornemme, hvad det egentlig er, Enhedslisten gerne vil. Vil man gerne forbyde enhver form for reklamer og enhver form for markedsføring? Det er bare almindelig nysgerrighed, for jeg skal lige finde ud af, om det er det, der er målet, og om det i virkeligheden er årsagen til, at man er imod den form for regler.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

I en eller anden fjern fremtid ville det da være fantastisk, hvis vi kunne lægge stemmer til den

slags, men det er ikke vores umiddelbare, kort-sigtede mål i forbindelse med at diskutere totalharmonisering. Målet med at diskutere totalharmonisering er lige præcis, hvad jeg siger.

Hvis f.eks. fru Geday skulle få en rigtig god idé til, hvordan vi i højere grad kan sikre forbrugernes økonomiske interesser, som falder inden for direktivets område, skulle vi kunne tillade os at sige: Nu gennemfører vi det som et praktisk eksempel, og så må vi se, om vi kan få de andre lande med på det. De vil ikke umiddelbart være med på det, men vi gør det, og så kan det være, at det praktiske eksempel får dem overbevist om, at det er den rigtige vej at gå. Vi skulle simpelt hen have lov til at sætte en højere standard end den høje fælles standard, vi har i EU.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg kan gå med så langt, at hvis Enhedslisten ønsker et generelt forbud mod markedsføring og simpelt hen ikke vil se reklamer, kan jeg sådan set godt forstå tilgangen. Men den er meget hypotetisk, fordi der for det første er en revisionsbestemmelse, der gør, at de første 6 år kan ethvert land gøre, hvad det vil i retning af at sætte en højere standard end de fælles standarder, der nu bliver vedtaget, og der for det andet står i revisionsbestemmelsen, at såfremt det giver anledning til problemer, kan perioden i princippet forlænges i det uendelige. Det direktiv, vi nu gennemfører, bliver altså faktisk et minimums-direktiv.

Men det vil sige, at vi står tilbage med, at Enhedslisten nu modsætter sig, at vi får fælles høje standarder for beskyttelse af forbrugerne mod urimelig handelspraksis, når det gælder markedsføring. Jeg kan simpelt hen ikke for min død forstå, at det skulle være i strid med Enhedslistens ønsker, medmindre Enhedslisten ønsker at tage the full Monty lige fra starten: totalforbud mod reklamer og markedsføring.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg forstår slet ikke, hvorfor vi skal diskutere det sidste. Det er lidt, som da Venstres ordfører begyndte at diskutere hele EU, men vi diskuterer et konkret lovforslag, hvori der står, at der skal ske en totalharmonisering. Det er det, vi diskuterer, så lad os tage de andre utrolig interessante diskussioner på nogle tidspunkter, hvor det er dem, der er på dagsordenen, og lad os prøve at diskutere dette helt konkrete forslag.

Kl. 15.50

Hvis det er sådan, at Det Radikale Venstre mener, at der burde være minimumsstandarder – og jeg kan høre på fru Geday, at hun er rigtig glad for, at der er en 6-årig revisionsbestemmelse – hvorfor skriver man så ikke bare i direktivet, at det er en minimumsbestemmelse? Hvis det er den mest farbare vej, og hvis det er det, Det Radikale Venstre mener er den bedste model – og det ville jeg da synes var dejligt at Det Radikale Venstre gjorde – hvorfor er det så ikke det, der står i direktivet? Det kunne jeg godt tænke mig at vide.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så var der en, der meldte sig i sidste øjeblik, og det er i orden.

(Kort bemærkning).

Karen Hækkerup (S):

Jeg tager ordet, fordi jeg synes, at det er en lidt mærkelig debat. Jeg bliver sådan lidt overrasket over Enhedslistens holdning i den her sag, for da jeg forberedte mig på det her, så jeg egentlig ikke nogen ko på isen. Der er heller ikke nogen af alle de mange eksperter, der har udtalt sig, Forbrugerrådet eller Forbrugerombudsmanden eller nogen som helst anden, der har påpeget de problemer, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil nævner.

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil siger: Hvorfor skal vi lave noget her, og hvad er vi her overhovedet for, og var det ikke noget, vi lavede sidste år?

Altså, nu ved jeg godt, at fru Pernille Rosenkrantz-Theil har haft orlov og endda har udtalt, at hun ikke har læst aviser i det sidste år, men vi er jo nogle andre, som har været i gang, som laver arbejdet, og som fortsat er herinde. Og jeg må bare sige, det her er et arbejde, som vi bliver nødt til at gøre, for når EU, som vi er medlem af – hvad jeg går ud fra at fru Pernille Rosenkrantz-Theil ikke vil anfægte – vedtager et direktiv, som Socialdemokraterne selv har stemt for, fordi det forbedrer forbrugernes forhold, så bliver vi da nødt til at bruge vores tid på det her i salen.

Så hvorfor skal vi overhovedet bruge vores tid på at diskutere, hvorfor vi er her? For mig er det rimelig indlysende.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu synes jeg, vi skal holde os til at slå over bælttestedet og ikke under bælttestedet, så jeg synes, vi skal holde min sygeorlov ude af denne sag.

Så vil jeg sige, at grunden til, at der ikke er nogen ko på isen, er, at der ikke er nogen forandringer, jævnfør mit citat fra Forbrugerrådet. Det bliver lige præcis slået fast i høringssvarene, at der ikke er nogen forandringer. Derfor er der ikke nogen ko på isen, og derfor synes jeg, vi spilder vores tid.

Så ved jeg godt, at Socialdemokraterne har sådan en holdning om, at man bare stemmer for ethvert direktiv, der kommer fra EU. Fred være med det, lad os tage den diskussion i en forespørgselsdebat. Det, som jeg konstaterer her, er, at der er sat en totalharmonisering i gang på det her område, og jeg kan ikke få et svar på, hvorfor det skulle være smartere end minimumsstandarder.

For ikke særlig lang tid siden opfattede jeg det sådan, at fru Hækkerup sagde, at minimumsstandarder var en udmærket idé på det her område, men det havde man ikke kunnet få igennem, så nu vælger man at stemme for. Det synes jeg var et relativt klart svar. Er der kommet noget nyt op siden, eller hvor er vi henne?

(Kort bemærkning).

Karen Hækkerup (S):

Jeg skal starte med at beklage, hvis det er blevet opfattet som et slag under bælttestedet, for det var absolut ikke min intention. Men vi er jo nogle andre herinde i salen, som bl.a. har lavet den markedsføringslov, og som har fulgt med i det her i det sidste års tid, og vi synes vel nok, at det er en lille smule mærkeligt, at vi nu skal have den her debat.

Jeg ville sådan set bare spørge fru Pernille Rosenkrantz-Theil: Er det ikke rigtigt, at Danmark stadig væk har mulighed for at lave nogle højere standarder? Har vi ikke stadig væk muligheder for inden for de områder, der ikke er reguleret, at lave regler omkring god skik, at lave regler omkring god markedsføringslov? Jo, det er der nemlig stadig væk mulighed for, så derfor synes jeg, det er lidt forkert, at Enhedslisten vælger den her sag til at være bannerfører for sådan et samlet vi hader Europa-projekt.

Det er ikke et projekt, vi ønsker at deltage i. Det her forslag forbedrer forholdene for millioner af forbrugere i Europa, og det forringer ikke forholdene for nogen forbrugere i Danmark. Det

er derfor, vi skal bruge vores tid på det, og det er sådan set også det, vi er her for.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg kan da godt bekendtgøre, hvorfor det lige præcis er den debat, vi tager nu. Det er, fordi jeg ikke kunne finde på andet. Der er jo ikke nogen forandringer i det lovforslag, vi har på bordet, så hvad i alverden skal vi ellers diskutere? Vi kan jo godt komme herved og sige ingenting, fordi der ingen forandringer er, men det er da jævnt hen endnu mere spild af tid. Så lad os dog tage den principielle debat, der også var der i forbindelse med efteråret, nemlig den om, at man laver en totalharmonisering.

I øvrigt: Nej, inden for det her direktivs område er det ikke tilladt at sætte højere standarder. Det er derfor, der står, det er en totalharmonisering. Ellers ville der stå, at det ikke var en totalharmonisering. Det er sådan set hele princippet i, hvad der er totalharmonisering, og hvad der ikke er. Så det er ret straight forward. Det er jo derfor, det står der.

Hvis det er sådan, at der lige pludselig i det år, jeg har været væk, er sket det, at EU ikke længere mener det samme, når man siger totalharmonisering, så synes jeg da, det er rigtig interessant, og det kunne jeg da godt tænke mig at få noget at vide om.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så siger jeg tak til ordføreren og beder familie- og forbrugerministeren komme på talerstolen.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg vil gerne sige tak for en god og interessant debat om implementeringen af det her direktiv i den danske markedsføringslov. Jeg synes, der er kommet mange gode bemærkninger, og der var jo overvejende støtte til forslaget.

Kl. 15.55

Jeg kan også høre på debatten, at der er nogle ting, som vi skal have boret i under udvalgsbehandlingen, måske sådan at de, der kan være lidt utrygge ved det her, bliver helt trygge og vil støtte det. Det kan man jo håbe på. Men jeg vil i hvert fald allerede nu sige, at jeg naturligvis er til rådighed for udvalget med hensyn til at få uddybet de ting, som man vil have uddybet.

Se, det er jo sådan, at vi lever i en verden, hvor vi forbrugere handler på kryds og tværs af landegrænserne, og det er fascinerende at være

en del af det globale samfund. Det hører også med til at være en del af det globale samfund og ikke mindst til at være en del af EU's indre marked, at vi som forbrugere er udsat for påvirkninger på kryds og tværs af landegrænserne. Og derfor er det jo ikke altid sådan, at det rækker, at vi bare laver vores egne regler i Danmark, for hvad nytter det, hvis vi bliver udsat for påvirkninger fra folk, der vil markedsføre varer og tjenesteydelser til os andre steder i Europa, ikke mindst?

Det er en af grundene til, at det er så fremragende, at vi netop har Den Europæiske Union, hvor vi i fællesskab med andre lande, i et demokrati landene imellem, kan lave nogle fælles regler for at beskytte forbrugerne. Og det er det, der er sket med dette direktiv om urimelig handelspraksis. Derfor er det naturligvis til gavn for forbrugerne, at vi har sådan nogle fælles spilleregler, i hvert fald på det område, som er direktivets ramme, netop at forfølge urimelig handelspraksis, som skader forbrugernes økonomiske interesser. For det er jo lige præcis det, der er fælles regler for.

Så har vi i Danmark som hidtil fortsat mulighed for at have alle de regler, vi vil, skarpe regler og slappe regler, helt, som vi ønsker det. På andre områder, som påvirker forbrugerne, altså når vi taler om smag og anstændighed og almene samfundsinteresser, der er på spil, og som markedsføringsloven også regulerer, kan vi fortsat have helt vores egne regler.

Derfor betyder direktivet, at vi ændrer nogle steder i markedsføringsloven, hvor ordlyden i direktivet og markedsføringslovens indhold ikke rigtig stemmer overens. Men reelt er det ikke udtryk for, at der på nogen væsentlige områder sker en ændring i forbrugernes retstilstand i forbindelse med implementeringen af direktivet. Vi ændrer formuleringer, men det er basalt set den samme retsbeskyttelse, som forbrugerne har på stort set alle områder. Det kan vi uddybe under udvalgsbehandlingen. Men det er den generelle konklusion, man kan drage.

Vi opretholder i øvrigt markedsføringsloven på alle mulige andre områder, sådan som vi aftalte det i sidste folketingssamling. Markedsføringsloven er jo meget vigtig. Den er en af grundlovene, der regulerer forholdet mellem erhvervsliv og forbrugere og også i en vis udstrækning erhvervsdrivende imellem, og derfor er det en lovgivning, som vi skal være meget opmærksom på og have meget fokus på.

Men jeg har som sagt lyttet med interesse til de kommentarer og spørgsmål, der har været under debatten, og ser frem til en positiv og konstruktiv udvalgsbehandling.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er lige en enkelt, der ønsker at spørge om noget, og det er fru Elisabeth Geday.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Der er jo i forbindelse med den her gennemførelse af EU-direktivet en anledning til at få kigget på markedsføringsloven helt generelt. Og jeg ved fra bl.a. Forbrugerrådets høringsvar, at der er en uklarhed vedrørende reklameidentifikation og spørgsmålet om, hvorvidt vi sådan set med den nye markedsføringslov har åbnet op for, at man kan få lov at lave det såkaldte product placement, selv om det i virkeligheden strider mod radio- og tv-loven. Det er altså en uklarhed, mere end det er noget andet.

Jeg vil spørge ministeren, om han er indstillet på i forbindelse med udvalgsbehandlingen og i det hele taget behandlingen af det her lovforslag, at vi får præciseret, at vi ikke ønsker at tillade product placement, heller ikke i vores radio- og tv-udsendelser eller i biografen eller lignende, og at det ikke var det, vi ønskede, da vi lavede markedsføringsloven.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Da vi lavede markedsføringsloven, skærpede vi faktisk reglerne på det område, for vi indsatte en regel, som ikke havde været der før, om reklameidentifikation. Det må være sådan, at forbrugerne, hvis de bliver udsat for noget reklame, så også bliver gjort opmærksom på, at her er en reklame, så de kan forholde sig til det.

Kl. 16.00

Det omfatter også product placement, men det er klart, at vi jo ikke i Danmark kan forbyde product placement fuldstændigt. Nu kan jeg personligt godt lide at se James Bond-film, og der er masser af product placement i James Bond-film. Jeg tror helt sikkert, at nogle bilfirmaer gerne betaler noget for, at han kører rundt i en Aston Martin eller en BMW, eller hvad det nu er, han kører rundt i, og sikkert også betaler for, at han bruger den mobiltelefon, han bruger. Det er product placement, og derfor fremgår det jo også, at så skal man gøres opmærksom på det

i rulleteksterne. Men jeg vil i hvert fald meget nødig være den minister, som har forbudt danskerne at se James Bond-film. Jeg ved ikke, om andre vil påtage sig ansvaret for i den grad at indskrænke vores muligheder.

En anden problemstilling er så den, der diskuteres i øjeblikket med hensyn til tv-direktivet, altså hvorvidt man i tv-programmer, ikke mindst sponsorerede tv-programmer, skal have mulighed for også at have product placement, men det er særreguleret i radio- og tv-lovgivningen og er noget, som forhandles i øjeblikket i EU i et andet ressort, nemlig i Kulturministeriets ressort, fordi det er en lovgivning, som ligger under Kulturministeriet.

Men jeg synes, at vi også på det her område skal få boret ud helt præcist, hvordan retsreglerne er på området, og hvordan de fordeles sig mellem den generelle markedsføringslov og den specielle regulering af radio- og tv-programmer i forbindelse med overvejelser af ændringer af radio- og tv-direktivet.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg er sådan set tilfreds med ministerens svar, for så vidt at jeg forstår det derhen, at vi simpelt hen godt kan få afklaret, om der er en usikkerhed. For som jeg forstår Forbrugerrådet, er vi lige præcis på det her område kommet i en situation, at vi faktisk – i modsætning til det, vi troede vi gjorde, nemlig at skærpe lovgivningen – er endt med at lempe den i forhold til de danske regler, f.eks. radio- og tv-loven. Det er den klarhed, jeg i hvert fald gerne vil sidde tilbage med, når vi er færdige med udvalgsbehandlingen her.

Men jeg opfatter ministerens bemærkninger som et tilsagn om, at det vil han gerne medvirke til at få afklaret, inden det her lovforslag bliver tredjebehandlet.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Ja, naturligvis vil jeg det. Men som sagt var det altså en skærpelse af reglerne, at vi indførte bestemmelsen om reklameidentifikation, og derfor kan det aldrig nogen sinde have været en lempe af reglerne. Men der er en særregulering i radio- og tv-direktivet og dermed i radio- og tv-lovgivningen vedrørende product placement i radio- og tv-programmer, og de to ting skal man passe på ikke at blande sammen. Men lad os få det boret helt ud under udvalgsbehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 3: Forslag til lov om ændring af lov om Forbrugerforum. (Forbrugerstyrelsens gennemførelse og offentliggørelse af test).

Af familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed).

(Fremsat 4/10 2006).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Inger Beinov Støjberg (V):

L 3, forslag til lov om ændring af lov om Forbrugerforum, som vi behandler i dag, gør klart, at Forbrugerstyrelsens opgave bl.a. er at fremskaffe test af varer og tjenesteydelser.

Det er allerede sådan i dag, at Forbrugerstyrelsen har til opgave at teste varer og tjenesteydelser, men lovforslaget tydeliggør altså denne opgave.

Derudover præciseres det også i L 3, at anonym indsamling af information kan være en nødvendig fremgangsmåde i visse tilfælde, for at det kan lade sig gøre at gennemføre en test.

I Venstre hilser vi præciseringerne i L 3 velkommen og støtter lovforslaget.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Næste ordfører er fru Karen Hækkerup.

Karen Hækkerup (S):

Socialdemokraterne vil altid støtte forslag, som kan være med til at højne produktkvaliteten på markedet og især gøre markedet mere gennemskueligt for forbrugerne. For Socialdemokraterne er altid på forbrugernes side.

Vi er dog skeptiske over for, om det behøver at være nødvendigt at varsle, som det bliver skrevet i det her lovforslag, inden man skal lave nogle test. Det er ifølge persondataloven kun nødvendigt over for personejede virksomheder, dvs. ikke over for banker, finansieringsselskaber, realkreditbranche osv.

Kl. 16.05

Socialdemokraterne håber meget, at vi kan finde et flertal her i salen, hvor varslingen over for virksomheder kun finder sted i det tilfælde, hvor persondataloven finder anvendelse. Her er vi altså fuldstændig enige med Forbrugerrådet, og vi håber meget, at vi kan samle flertal i salen for denne ændring.

Det vil ikke give noget særlig sandfærdigt billede af en almindelig købsituation, hvis en virksomhed er i ekstra højt beredskab og højner sine produkter over almindelig standard, fordi den ved, at den måske bliver testet. En restaurant ved jo heller ikke, hvornår den bliver anmeldt.

Jeg synes ligeledes, det er vigtigt at pointere, at Forbrugerstyrelsen åbenlyst fremlægger over for både forbrugerne og virksomhederne, hvilke kriterier deres endelige vurderinger bliver skabt på baggrund af.

Vi er også positive over for den her udvalgsbehandling og ser frem til debatten i udvalget.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Mia Falkenberg.

Mia Falkenberg (DF):

Det drejer sig om L 3, lov om ændring af lov om Forbrugerforum. Der er blevet fremsat et forslag, som omhandler en præcisering af Forbrugerstyrelsens gennemførelse og offentliggørelse af test. Dansk Folkeparti mener, at dette forslag er et skridt i den rigtige retning. Gennemsigtheden kan aldrig blive for stor i forhold til forbrugerinformation og sikkerhed. Vi mener, det er et rigtig godt forslag, som sikrer forbrugerne den mest troværdige information og højner kvaliteten.

For at få gennemsigtigheden helt til tops mener vi i Dansk Folkeparti, at det er en nødvendighed med anonyme testpersoner, som indhenter oplysninger til gavn for forbrugerne. Dette forslag giver lovhjælp til, at anonyme testpersoner kan anvendes.

Dansk Folkeparti siger derfor ja til forslaget.